35 de ani
BURSA
ZIARUL OAMENILOR DE AFACERI
presă independentă

Luni, 29 iunie 2026, nr. 118 (8113), anul XXXV
12 pagini

■ China Resources New Energy - cel mai mare IPO din Shenzhen PAGINA 2
■ BIMtess, noua divizie din cadrul TESSERACT Architecture, dedicată digitalizării construcțiilor PAGINA 3
■ TradeVille: Micron Technology - super-raliul memoriilor accelerează PAGINA 9
■ PNRR: Investiție de 100 de milioane de lei în școli PAGINA 10
■ Tehnologie - cipuri mai puternice și mai eficiente energetic PAGINA 10
■ Commerzbank le cere acționarilor să nu accepte oferta UniCredit PAGINA 12

GRAM AUR = 598,3364 RON | **FRANC ELVEȚIAN = 5,6838 RON** | **EURO = 5,2390 RON** | **DOLAR = 4,5912 RON**

Dolarul câștigă teren, pe fondul ”excepționalismului” american

● Stephen Jen, Eurizon SLJ Asset Management: ”Un dolar puternic nu este dorit de nimeni în lume; însă companiile americane sunt pur și simplu prea valoroase și atractive” ● Joseph Purtell, Neuberger Berman: ”Cred cu tărie că, pe termen scurt, există posibilitatea ca dolarul să se aprecieze și mai mult, ca urmare a creșterii ratelor reale ale dobânzilor din SUA” ● Mabrouk Chetouane, Natixis Investment Management: ”Dacă viitoarea creștere economică va fi determinată de o combinație între putere de calcul, energie și, într-o anumită măsură, forța de muncă, atunci cine este cel mai bine poziționat pentru a beneficia? Statele Unite” ● Excepționalismul american este ideea că Statele Unite se disting de celelalte națiuni prin caracteristicile și performanțele lor deosebite, în special prin performanța superioară a economiei și a piețelor financiare americane, potrivit JP Morgan. În cadrul articolului, conceptul face referire, în principal, la economia Statelor Unite, fără legătură cu evoluția războiului din Iran.

Dolarul american intră în a doua jumătate a anului într-o poziție de forță, susținut de așteptările privind dobânzi mai ridicate în Statele Unite și de apetitul tot mai mare al investitorilor pentru active americane, pe fondul încrederii în ceea ce este numit ”excepționalismul american”, conform unui articol publicat de Reuters la finele săptămânii trecute.

Excepționalismul american este ideea că Statele Unite se disting de celelalte națiuni prin caracteristicile și performanțele lor deosebite, în special prin performanța superioară a economiei și a piețelor financiare americane, potrivit JP Morgan. În cadrul articolului, conceptul face referire, în principal, la economia Statelor Unite, fără legătură cu evoluția războiului din Iran.

În prima parte a anului, Indicele Dolarului American (DXY) s-a întărit cu circa 3%, în vreme ce, față de finele lunii ianuarie, moneda americană a urcat cu peste 5%.

ANDREI IACOMI

(continuare în pagina 4)

Soarta Directoratului Transelectrica, în mâna Curții de Apel București

Curtea de Apel București a amânat, la finalul săptămânii trecute, pentru 9 iulie, pronunțarea într-un dosar cu implicații majore pentru Transelectrica SA, în care este analizată legalitatea procedurii de selecție a actualului Directorat, hotărârea definitivă putând avea consecințe asupra mandatelor tuturor membrilor echipei manageriale.

În joc nu se află doar soluționarea unui litigiu inițiat de fostul președinte al Directoratului, Bogdan Tonceșcu, ci însăși validitatea procedurii prin care au fost selectați actualii membri ai conducerii executive și, implicit, stabilitatea managementului uneia dintre cele mai importante companii strategice ale României. Tribunalul București a dat deja câștig de cauză reclamantului și a dispus, prin sentința 2704 din 23.12.2025, anularea deciziei prin care Consiliul de Supraveghere a declanșat procedura de selecție, precum și anularea întregii proceduri organizate ulterior, apreciind că au fost încălcate dispozițiile imperative ale legislației privind guvernanța corporativă a întreprinderilor publice. Hotărârea primei instanțe a fost atacată cu apel de Transelectrica, iar Curtea de Apel București, după dezbateri, a apreciat că are nevoie de timp suplimentar pentru deliberare, motiv pentru care a amânat pronunțarea pentru data de 9 iulie.

Miza juridică a acestui dosar depășește, însă, cu mult simpla verificare a legalității unei proceduri administrative. În centrul litigiului se află modul în care Transelectrica a aplicat prevederile OUG nr. 109/2011 privind guvernanța corporativă a întreprinderilor publice, act normativ adoptat tocmai pentru a garanta că managementul companiilor de stat este selectat prin proceduri transparente, competitive și lipsite de influențe arbitrare. În motivarea acțiunii, reclamantul Bogdan Tonceșcu a susținut că procesul de recrutare a fost afectat de numeroase nereguli, de la nerespectarea termenelor legale până la lipsa transparenței privind criteriile de evaluare, modul de desfășurare a probelor, regulile aplicabile candidaților și imposibilitatea contestării rezultatelor. Potrivit sentinței Tribunalului București, unul dintre argumentele considerate întemeiate privește nerespectarea termenului minim de 30 de zile dintre publicarea anunțului și data-limită pentru depunerea candidaturilor, termen calificat de instanță drept unul imperativ. Tribunalul a reținut că anunțul a fost publicat la 25 iunie 2024, iar termenul de depunere a dosarelor a fost stabilit pentru 24 iulie 2024, ceea ce, raportat la regulile de calcul al termenelor prevăzute de Codul civil, nu respecta exigențele impuse de OUG nr. 109/2011.

Dosarul conține și alte critici referitoare la desfășurarea procedurii. Reclamantul a invocat lipsa unui regulament clar privind selecția, inexistența unor reguli comunicate candidaților pentru evaluarea chestionarelor, imposibilitatea contestării punctajelor, precum și lipsa unor informații privind deciziile Comitetului de Nominalizare și Remunerare. În acțiune se susține că întregul proces ar fi fost lipsit de transparență și că expertul extern contractat pentru recrutare ar fi preluat în practică atribuții care reveneau organelor societății, aspect apreciat de reclamant ca fiind contrar principiului asumării răspunderii consacrat de legislația privind guvernanța corporativă. Aceste susțineri au făcut parte din ansamblul argumentelor analizate de Tribunalul București în pronunțarea soluției de fond.

Importanța apelului aflat acum pe rolul Curții de Apel București este amplificată de existența unei clauze contractuale care stabilește în mod expres efectele unei eventuale hotărâri definitive. Articolul 8.3 litera i din contractul de mandat al membrilor Directoratului prevede că mandatul încetează în cazul pronunțării unei hotărâri judecătorești definitive prin care este anulată procedura de selecție a membrilor Directoratului. Clauza este redactată într-o manieră care leagă încetarea mandatului nu de o decizie discreționară a acționarilor sau a Consiliului de Supraveghere, ci de existența unei hotărâri definitive de anulare a procedurii de selecție. Dacă instanța de apel va admite apelul formulat de Transelectrica și va schimba soluția Tribunalului București, procedura de selecție va rămâne valabilă, iar această clauză contractuală nu va deveni incidentă. Dacă însă Curtea de Apel va respinge apelul și va menține hotărârea Tribunalului, iar aceasta va deveni definitivă, se va pune problema aplicării prevederilor art. 8.3 lit. i din contractele de mandat, întrucât chiar contractul stabilește că o asemenea hotărâre reprezintă un caz de încetare a mandatului.

Din perspectiva guvernanței corporative, cauza are o relevanță care depășește situația particulară a Transelectrica. OUG nr. 109/2011 reprezintă una dintre reformele asumate de România în relația cu Comisia Europeană și prin Planul Național de Redresare și Reziliență, iar respectarea procedurilor de selecție pentru conducerea companiilor de stat constituie un indicator esențial privind profesionalizarea managementului public.

GEORGE MARINESCU

(continuare în pagina 3)

Campionatul Mondial al prejudecăților

Înainte să înceapă acest Mondial cu 48 de echipe, profeții apocalipsei fotbalistice aveau tabloul deja pictat. Turneul urma să fie îngropat sub avalanșa de echipe exotice, necunoscute și, în opinia lor, complet nepotrivite pentru cea mai mare scenă a fotbalului. Haiti, Curacao, Panama, Uzbekistan, Congo, Capul Verde - acestea erau numele rostite cu un amestec de dispreț și panică. Ele ar fi urmat să fie dovada că FIFA, în goana după bani și piețe noi, transformă Cupa Mondială într-un fel de festival planetar cu mingi și tricouri colorate.

DAN NICOLAIE

Numai că fotbalul are prostul obicei să nu respecte scenariile scrise de dinainte.

La jumătatea demonstrației, realitatea arată puțin diferit. Haiti a pierdut cu Brazilia și Maroc, ceea ce nu este o rușine pentru nimeni. Curacao a încasat șapte goluri de la Germania, dar apoi a scos un egal cu Ecuador. Panama a pierdut la limită cu Ghana și Croația. Uzbekistanul nu a făcut mare lucru, iar Tunisia a părut depășită. Nimic spectaculos, nimic istoric, nimic care să schimbe fotbalul mondial. Dar nici nimic care să distrugă turneul.

(continuare în pagina 10)

China, Japonia, Elveția - țările cu cele mai mari rezerve valutare

● China deține rezerve valutare de peste 3,4 trilioane dolari, de aproape trei ori mai mult decât Japonia ● Șapte dintre cei mai mari zece deținători de rezerve valutare din lume se află în Asia, ceea ce reflectă decenii de creștere bazată pe exporturi ● SUA ocupă doar locul 13 în clasamentul global, deoarece dolarul este principala monedă de rezervă a lumii

Cei mai mari deținători de rezerve valutare din prezent au fost modelați de o criză care a avut loc în urmă cu aproape trei decenii. După ce criza financiară asiatică din 1997 a expus riscurile dependenței de capitalul străin în timpul turbulențelor pieței, multe guverne au început să constituie rezerve valutare masive ca o formă de autoasigurare economică, informează visualcapitalist.com.

Sursa citată a realizat, în baza datelor FMI, clasamentul țărilor în funcție de rezervele lor valutare, excluzând aurul. Datele prezentate sunt de la mijlocul anului 2025 până în trimestrul al doilea din 2026.

Asia domină clasamentul

Un model clar iese în evidență în clasamentul global: Asia domină, șapte dintre cei mai mari zece deținători de rezerve valutare din lume aflându-se în regiune. Aceste țări controlează, împreună, aproximativ două treimi din rezervele valutare globale. O astfel de concentrare reflectă decenii de creștere bazată pe exporturi, surplusuri comerciale persistente și politici orientate pe menținerea unor rezerve financiare solide. **(A.V.)**
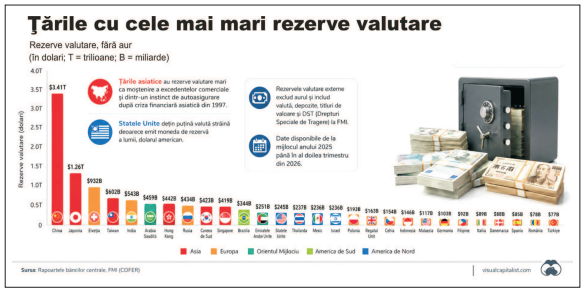
(continuare în pagina 12)